

Titel: Brev fra En Ven i Norge.

Citation: "Brev fra En Ven i Norge.", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 10*, Morten Hallager, 1772, s. 4. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/text/tfs-texts-2_010-shoot-w2_010_013_p4_bZONE1249758.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 10

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Alting saae bedrøvet ud. Misvert, Dyrtheid, Handelens Aftagelse, Frekheds Tiltagelse spaaede os den visse forestaaende Fordervelse. Ach! (hørte man i de Retsindiges Forsamling) hvad vil her endelig blive af? Til hvad for Tider ere vi arme giente! Hver var raadvild; man raabte om Hjelp, men alle taugde; man klynkede, et Suk gav Ekko igjen; og dermed vare vi ikke tjente. Men, (hvilket var det værste!) man frygtede endnu for større Ulykker: Vold og Mord. Vel var din Pen taugs, uden Tvivl af Frygt, men tænk derfor ikke, vi vare ganske uvidende om, at der var noget ondt i Gierde; Ney! Bye-Rygtet, det være sig Løgn eller Sandhed, lader sig ikke indskrænke af Volde og Graver! det har Ørne-Vinger, drister sig over Land og Vand, og blier gemenlig fæstet Troe til, helst naar det udspreder hvad der er ondt og ubehageligt. Jeg veed ikke hvordan det er med os Mennesker, at vi helst troe det, som fortælles os til Ulykke! Gisning blir Rimelighed, og en Tref blir Sandhed. Nok er det, at vi i det mindste saa hemmelig hos os selv, fattede stor Frygt for hvad, der maaskee forestod os; den ene faae paa den anden med mørke Ansigter, ægte Fornøyelse og Roe var ikke at spore i noget Selskab; det bange Hjerte gjorde al Glædskabs Viin til Mara for os.